

forligscommissioner, ogsaa tale for at henlægge Sager om Aftagt derunder. Jeg tillader mig herved at forelægge Lovudkastet for det ærede Thing.

Formanden: Lovudkastet skal blive omdeelt. Jeg skal derefter give Justitsministeren Ordet for at forelægge Udcast til Lov, hvorved Udstykning af det private Jordegods paa Færøerne søges indskrænket.

Justitsministeren: En af de væsentligste Hindringer for en bedre Benyttelse af Jorden og et ordentligt Jordbrug paa Færøerne er, at Jorderne der udstykses i en overdreven høj Grad. Der er nemlig indført den Skik, at naar Jord kommer til Arv efter en Afdød, bliver den som enhver anden Formuesgjenstand deelt mellem Arvingerne, uden Hensyn til hvormange de ere. Man har saaledes Exempel paa, at ved den bestandige Deling af Jord er en Mark Jord, som omtrent svarer til 1 Td. Land her — det varierer noget, nemlig mellem 10,000 og 14,000 Qvadratalen — deelt endog i 320 Dele eller Lodder paa kun eet Skind; en Mark er nemlig 16 Gylben og en Gylben er 20 Skind. Denne Lyst til saaledes at faae en Plet Jord og til at udstykke Jorden i utrolig smaa Dele lægger, saa at sige, uovervindelige Hindringer i veien for et ordentligt Jordbrug. Ministeriet har derfor efter Lagtingets Forslag fundet det hensigtsmæssigt at modarbejde den Praxis, som har gjort sig gjældende der. At paabyde, at en saadan Udstykning aldeles ikke maatte finde Sted, har Ministeriet fundet altfor stridende mod den almindelige Stemning paa Øerne, og man har derfor kun troet at burde optage en Bestemmelse om, at ingen Jordlod maa udstykses i mindre Dele end hele Gylben. Man har derimod troet ad Frivillighedens Vej at burde søge at faae Forholdet ordnet, og Udcastet gaaer derfor ud paa, at Enhver, der eier en Jordeiendom af fra 1 indtil 6 Marker Jords Størrelse, skal være berettiget til at bestemme, at den efter hans Død skal være udeelig. Efter Lagtingets Forslag skulde en saadan Erklæring være uigjenkaldelig og uroffelig;

Ministeriet har imidlertid fundet Betænkelse ved saaledes at gaae fra den ene Overlighed til den anden i Henseende til at conservere større Jordbrug paa Færøerne. Ministeriet er derfor i dobbelt Henseende afveget fra de Bestemmelser, Lagtinget har foreslaaet. For det Første har Ministeriet troet, at der burde aabnes Adgang til at afvige fra denne Bestemmelse, dog kun under særegne Former, der vanskeliggjøre en saadan Afvigelse, hvilket Ministeriet har troet kunde skee paa den Maade, at et Andragende om Udstykning af en Jord, der engang var samlet, kun skulde komme i Betragtning, naar Lagtinget med en Majoritet af $\frac{2}{3}$ Stemmer anbefalede det. Dernæst har Ministeriet ogsaa i en anden Henseende troet at burde fravige Lagtingets Forslag, idet Ministeriet har antaget, at det burde være den, der eier en Jordeiendom, med Hensyn til hvilken der er truffet en saadan Bestemmelse, tilladt at opløse Eiendommen i mindre Dele, dog ikke under to Mark Jord. De øvrige Bestemmelser i Udcastet vil jeg ikke opholde mig ved, da de Bestemmelser, jeg har omtalt, ere de væsentligste og de, der ere særegne for Færøerne, hvorimod de andre ere optagne efter den her gjældende Lovgivning om Arv af Selveiergaarde, navnlig Forordningen af 22de November 1837 og de dertil hørende senere Lovbestemmelser, hvilke Ministeriet har troet at kunne gjøre anvendelige paa Færøerne.

Formanden: Lovudkastet skal blive omdeelt. Jeg skal endelig give Ordet til den ærede Justitsminister, for at forelægge Udcast til Lov om Udskiftning af Fælleshaveer paa Færøerne.

Justitsministeren: En Omstændighed paa Færøerne, der ogsaa er til Hinder for et velordnet Jordbrug, bestaaer deri, at Udhaveerne og tildeels ogsaa de saakaldte Indhaverligge i Fælleskab, og at der ikke gjælder nogen Udskiftningslov paa Færøerne. Forholdet er altsaa nu saaledes, at en saadan Have hverken i det Hele eller for en Deel kan udskiftes, medmindre alle Eiere af Haven ere enige deri. Denne Enighed er vanskelig at opnaae under de nærværende Forhold. Hertil